

Derved optræder de jo som en Slags Konkurrenter til Købmændene, hvad navnlig de mindre Købmænd i de mere afsides liggende Bygder ikke godt kan taale.

Lagtinget har derfor ment at burde imødekomme et fra færøske Købmænd fremsat Ønske om Tingets Medvirkning til Lovbestemmelser som de her foreslaaede. Lagtinget har ønsket paa den ene Side at indskrænke de Handelsrejsendes Virksomhed saaledes, at den ikke gaar ud over de Grænser, som ellers er satte for deres Virksomhed i den øvrige Del af Riget, saa at de altsaa kun skal falbyde og afhænde Varer til Mænd, der har Handelsbevilling eller er Fabrikanter eller næringsdrivende, der kan benytte de Handelsrejsendes Artikler i deres Næringsdrift. Og man har ment, at der burde erlægges en Afgift af de Handelsrejsende, der skal berejse Øerne. Paa den anden Side har man ønsket, at denne Afgift sættes saa lavt, at den ikke skulde være til Hinder for de Handelsrejsendes Virksomhed, men at de omtrent i samme Omfang som hidtil kan føle sig opfordrede til at besøge Øerne. Hvad endelig angaar de Bøder, som er satte for Overtrædelser af den her foreslaaede Lovs Bestemmelser, skal jeg bemærke, at de er nøjagtigt de samme, som i Loven af 21. Marts 1855 § 11 er fastsatte for uberettiget Handel i Almindelighed.

Jeg tror, at man ved med Opmærksomhed at læse Lovforslaget igennem vil finde, at der i Lovforslaget er gaaet frem med stor Lempe mod de Handelsrejsende, saa at der ved de foreslaaede Bestemmelser formentlig ikke lægges noget generende Baand paa dem. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, som af den højtærede Justitsminister blev omtalt ved dets Fremsættelse, og idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne, der ledsager Lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje Tings velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2977).

Sagen sattes til Forhandling.

Piper: Den nugældende Lov om den kommunale Beskatning har jo virket i 8 Aar, og jeg tror, at man maa sige, at den gennemgaaende har virket ganske godt. Det er jo selvfølgelig, at naaer man foretager en saa betydelig Forandring paa et Lovomraade, som der skete ved Loven af 1903, vil der altid opstaa nogle Lakuner; der vil altid være et eller andet Punkt, hvor man kunde ønske Ændringer. Det er imidlertid meget uheldigt, naar Rigsdagen ledet af Regeringen, hver Gang der er vedtaget en Lov, ret kort efter kommer med Ændringer til denne. Det har vi været Vidne til i den sidste halve Snes Aar, idet der er blevet vedtaget Supplementslove, den ene efter den anden, til forskellige Love. Det forvirrer Befolkningen. Skal man søge efter en Lovbestemmelse, maa man have fat i 1, 2, 3 eller 4 Love fra forskellige Aargange, og det er meget uheldigt. Hellere maa man i nogle Aar undgaa at rette de Fejl, som man ser, indtil man saa at sige har fundet alt det, der kunde og burde rettes i en saadan Lov, og saa tage det paa en Gang. Det synes nu at skulle gaa med denne Lov, som det er gaaet med adskillige andre. Allerede for 2 Aar siden fremsattes der et Lovforslag om Ændringer i den kommunale Beskatning; ja, der var jo allerede inden den Tid nedsat en Kommission til det omfattende Arbejde at overveje hele den kommunale Beskatning. Men Kommissionen gjorde sig hurtig færdig med et Stykke af Opgaven, og om dette Stykke, den personlige Kommuneskat, blev der saa fremsat Forslag af Regeringen. Dette Forslag blev forhandlet det meste af en Session i Folketinget og kom i Fjor op i Landstinget. Men det Forslag, Regeringen havde fremsat, er jo langt fra saaledes, at det tilfredsstiller Befolkningen, foruden at det jo ikke er en omfattende Revision af hele det kommunale Skattespørgsmaal. Der er væsentlige Dele indenfor Befolkningen, som føler sig tiltalte af nogle af de Ændringer, her er foreslaaede, medens der er andre, store Dele af Befolkningen, der mener, at det, vi nu har, er bedre, og som har givet deres Mening Udtryk i Henvendelser gennem forskellige Adresser til Rigsdagen i forrige Samling. Disse Adresser gaar ud paa at anmode om, at man vil undersøge denne Sag meget nøje, forinden man gaar til den Forandring af den personlige Kom-